General | | Actualitzat el 31/01/2024 a les 07:00

Sobre les pors i inseguretats a l'hora de triar escola

Una reflexió per ajudar que el procés sigui més planer

[inicicentrareport]Ser mare, ser pare, és també haver de prendre un munt de **decisions**. Hi ha moments que creus que poden resultar decisius pel futur de la teva criatura. Haver de **triar escola o escoleta**, d'investigar, de comparar, d'anar a jornades de portes obertes? és una d'aquestes experiències. Són moments en el que ens fem preguntes. Moltes preguntes.

I jo no voldria amb aquest article afegir més **tensió** o més **preocupació** a tot plegat. Avui vull ajudar-te a baixar l'exigència. A connectar amb l'important.

No és cap secret que en l'era de la **criança conscient i respectuosa** som moltes les famílies que ens veiem, a vegades, aclaparades amb la quantitat de coses que hauríem d'estar fent i no podem o no arribem a fer. Cada dia llegim, ens informem, escoltem el que és millor per les nostres criatures. El que els hi farà tenir una millor **salut mental** en el futur. El que garantirà que d'adultes puguin ser suficientment sanes.

I aquí és on em vull aturar. El **suficient**. Una vegada en un grup vaig comentar que no havíem de ser mares perfectes, que havíem de ser mares suficientment bones (tal i com diu Donald Winnicott). I una mare, amb certa vergonya a la cara, em va dir, "és que suficient no és prou per a mí. Jo no vull ser suficient.".

I crec que en aquesta mare totes ens hi podem veure una mica reflectides. Moltes de nosaltres venim d'**una infància amb molta exigència**. Sentint **pressions per ser unes bones nenes**. Unes bones estudiants. Unes bones amigues. Unes bones companyes. Unes bones parelles. I ara, la sentim per partida triple, al voler ser unes bones mares.

Suficient està bé. No cal ser excel·lents sempre. No cal exigir-nos tant. **No cal ser tan hostils amb nosaltres mateixes**. Podem, potser, cultivar una veu més amable amb nosaltres mateixes. Podem anar pujant el volum a una veu que ens digui que ho estem fent bé. Que no cal apretar-nos més. Una veu que ressalti tot allò que ja estem fent. Tot allò que ja estem aconseguint. Tot allò que ja estem canviant.

I potser penses que està molt bé això que t'estic explicant però que no té res a veure amb el tema d'**escollir escola.** Però sí que està relacionat. Com ens relacionem amb nosaltres mateixes, com ens parlem, quines coses ens diem? és bastant proporcional a com ens relacionem amb les altres persones. Amb el nostre entorn.

Segurament, si som molt exigents amb nosaltres mateixes, encara que de manera diferent, també ho serem amb la nostra parella. Amb la nostra mare. Amb les nostres criatures. I també, amb **l'escola que triem** per a elles.

Entenc perfectament que és una **decisió important**. Que hi passaran moltes hores. Que seran molts anys. Que hi ha moltes variables que ens preocupen. Però potser, aquí també, podem fer l'exercici de baixar l'exigència. De fer més petita aquesta llista de requisits. Potser podem posar-nos-ho una mica més fàcil. Potser podem deixar de buscar una escola perfecte, i buscar una escola suficientment bona.

Jo no sé quina és la millor escola per cadascuna de vosaltres. Però sí que puc convidar-vos a fer-vos una pregunta que amb mi em va ser molt útil el curs passat. Parlant amb la meva companya Celeste Vaina sobre l'elecció d'escola del meu fill gran, sobre els meus dubtes, sobre tota la incertesa? Ella em va dir: "Paola, **què us cuida més ara?**". I aquesta pregunta em va fer parar. No ho havia ni pensat. I és la pregunta que us vull traslladar a vosaltres.

Què us cuida més com a família en aquest moment? Què farà que ho tingueu més fàcil? Quin **cost econòmic** té cada opció? Quantes hores de més haureu de treballar per pagar aquesta o aquella altra escola? Com de llarg és el trajecte que haureu de fer fins arribar-hi? Què implicarà això per a vosaltres als matins? Com de més d'hora us haureu d'aixecar? Com de relaxat serà el trajecte? Com de còmodes us sentireu amb la línea pedagògica de l'escola? Podreu sostenir-ho?

En definitiva, què és el que us cuida més en aquest moment. Tenint en compte tots els membres de la **família**. Tenint en compte què implica per a cadascun de vosaltres, en aquest moment.

També vull treure una mica d'exigència recordant-vos que en això, també **ens podem equivocar.** Que ens podem permetre no estar segures del tot. Que ens podem permetre provar. I sino estem convençudes, canviar d'opció. Tenim dret a dubtar. Tenim dret a no estar segures. Tenim dret a cuidar-nos a nosaltres també en aquesta elecció. I tenim dret també a gaudir d'aquest procés. Fent lloc a la il·lusió, fent lloc a les cures, i deixant de banda, encara que sigui una mica, l'exigència.
[ficentrareport]